

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 161

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτίας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Τραφικὸν τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 14 Μαρτίου 1882.

Η ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΠΡΑΞΙΣ Α'

ΒΟΥΛΗ ΜΟΝΗ — (νευρική, κακοδιάθετος, τεταραγμένη).
Τὸν ἐβρύνθη, τὸν ἀνδίασα, δὲν δύναμαι νὰ τὸν ὑποφέρω πλέον. Τί ἄνθρωπος! γεμάτος ψεύματα καὶ ρευματισμούς. Νὰ μὴ ἀκούσω ποτὲ ἓνα ὄχι ἀπὸ τὰ χεῖλη του! ὄλο και, πάντοτε και! ὦ αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορον. Τί σπάταλος, τί ἀσιώτος! ὦ πτωχὴ μου προικα, τί θὰ γείνης εἰς τὰ χέρια του! Καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ ἔχη ὑποψίας, νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς τιμιότητός μου! νὰ φέρῃ Μεσσηνίους γεωργούς διὰ νὰ μ' ἐπιλέπου, καθὼς νὰ ἤμουν κανένα κτήμιά του, ἀγρός του! Νάτος πάλιν ἐμπρός μου! πόσον ὀχληρὰ μοὶ εἶνε ἡ θέα του.

ΓΑΥΚΥΤΑΤΟΣ — (εισέρχεται μειδιῶν). Φίλη μου!...

ΒΟΥΛΗ. Δὲν εἶμαι φίλη σου.

ΓΑΥΚ. Βουλή μου...

ΒΟΥΛΗ. Δὲν εἶμαι Βουλή σου...

ΓΑΥΚ. Ἀλλὰ τέλος πάντων εἶσαι σύζυγός μου, νόμιμος καὶ μοὶ ὀφείλεις ὑπακοήν.

ΒΟΥΛΗ. Νόμιμος; θὰ τὸ ἰδοῦμεν κατόπιν.

ΓΑΥΚ. Ἄκουσε! διὰτί εἶσαι θυμωμένη μαζί μου; τί σοὺ ἔκαρα; τί σοὺ ἤρνήθη;

ΒΟΥΛΗ (ἐξάγει κρυφίως ἐκ τοῦ στήθους τῆς καὶ ἀναγινώσκει μετὰ πόθου ἐν κύριον ἄρθρον τῆς "Ἐρας.)

ΓΑΥΚ. Ἴδού! διὰ νὰ συμφιλωθῶμεν σοὶ φέρω ἓνα ὠραῖον ἀδάμαντα.

ΒΟΥΛΗ (λαμβάνει τὸν ἀδάμαντα καὶ τὸν ρίπτει ἐκ τοῦ παραθύρου...)

ΓΑΥΚ. Δυστυχισμένη! τί κάμνεις; μοὺ στοιχίζει ἐξήντα ὠρῶν ὀμιλίαν μὲ ὀπλαρχηγούς Κρητικούς!...

ΒΟΥΛΗ. Ὅριστε τὸν ἀδάμαντά σου. Ξεφορτώσου με' καὶ μὴ τολμήσης νὰ φέρῃς τοὺς φίλους σου ἐδῶ μέσα, τὸν Βαλτινὸν, τὸν Μωραϊτίνην, τὸν Σιβιτανίδην, τὸν Ἀμβράζην, διότι τοὺς ρίπτω ὅλους ἀπὸ τῆ σκάλα... (Φεύγει μαριώδης. Ὁ Γλυκυτάτος μένει ἄθυμος.)

ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπομονή, θάρρος!

ΤΖΑΝΝΕΣ. Quid faciendum?

ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ. Τί τοῦ λέτε, βρε κομποῖ; Ἄφου δὲν τὸν θέλει, ἄς πάρῃ τὰ πλυμένα του καὶ ἄς κοπιᾷ στὸ καλό.

ΓΑΥΚ. Μὲ ἀφίνει μετὰ ἐνὸς μόλις μηνὸς συνοικέσιον; ὦ γυναῖκες, γυναῖκες!

ΠΡΑΞΙΣ Β'

ΒΟΥΛΗ (φιλαρέσκως ἐνδεδυμένη κάθηται εἰς ἐν ἀνάκλιτρον παρ' αὐτῆ ὁ ΧΑΡΙΛΑΟΣ τῆ ὑποψιφθούριζει μετὰ περιπαθείας τρυφεροῦς λόγους, ὅτε ἐκείνη ἀκροάζεται μειδιῶσα. Ἄνωθεν αὐτῶν εἶνε ἐξωγραφημένη ἡ σελήνη τοῦ μέλιτος.)

ΒΟΥΛΗ. Λοιπὸν εἶμεθα σύμφωνοι;

ΧΑΡ. Πληρέστατα.

ΒΟΥΛΗ. Εἶπαμεν δώδεκα νομάρχας, ὀκτὼ τμηματάρχας, τέσσαρας καθηγητὰς καὶ ὅλη τὴν ἄλλη φιλοδοουσία.

ΧΑΡ. Μάλιστα.

ΒΟΥΑΝ. Έχω και κημπόσους επιστράτους.
ΧΑΡ. Και αυτός.
ΒΟΥΑΝ. Και μερικούς καταδίκους φίλοι ξέρεις; τί να γείνη! έχει κανείς μερικές υποχρεώσεις.
ΧΑΡ. Και αυτός; επίσης.
ΒΟΥΑΝ. Τί άλλο; ... τί άλλο; α, ναι! και 40 κανονιαίς εις τόν Ρούφον δ-αν πηγαίνη εις τόν ναύσταθμον.
ΧΑΡ. 42. Θέλεις άλλο;
ΒΟΥΑΝ. Όχι διά τήν ώραν' άργότερα ίσως κανένα επίσκοπον. Σὺ τί θέλεις;
ΧΑΡ. Πρώτον πάντων νά χαλάσης ὅσα ἔκαμεν ὁ πρῶτός σου σύζυγος, ὅσας πράξεις καὶ συμβόλαια καὶ ἄν ἔκαμεν.
ΒΟΥΑΝ. Μά δὲν ἦταν ἀνά γε σωστά;
ΧΑΡ. Σωστά ἦσαν' ἀλλ' ἀφοῦ τὰ ἔκαμεν ἐλείνος δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ ὑποφέρω. Εἶμιτι ζηλότυπος.
ΒΟΥΑΝ. Ὡ τὸν ζηλιάρην! Ἐπειτα.
ΧΑΡ. Εἰκοσι ἑκατομύρια.
ΒΟΥΑΝ. Τώρα' τώρα τί ἄλλο θέλεις;
ΧΑΡ. (μετὰ περιπαθείας.) Τὴν ἀγάπην σου!
ΒΟΥΑΝ. (θωπεύουσα αὐτόν.) Κατεργάρη! αὐτὴν τὴν ἔχεις.

ΠΡΑΞΙΣ Γ΄.

Ὁ **ΧΑΡΙΑΔΟΣ** γράφει μετὰ προσοχῆς παρὰ τὴν τράπεζαν' ἡ **ΒΟΥΑΝ** καθημένη παρὰ τὸ παράθυρον χασμάται. Εἶτα ἐγείρεται καὶ πλησιάζει πρὸς αὐτόν.
ΒΟΥΑΝ. Ἀκόμη γράφεις;
ΧΑΡ. Ναί.
ΒΟΥΑΝ. Διὰ τὰ βώδια; οὐφ! πόσον τ' ἀγαπᾷς.
ΧΑΡ. Τί τὸ θέλεις, ἔχω ἰδιαιτέραν ἀδυναμίαν δι' αὐτὰ τὰ ζῶα' ἔχω φίλτρον.
ΒΟΥΑΝ. Μά, φίλε μου, ἄφησε καὶ αὐτὴν τὴν βωδολογίαν' καταλαμβάνεις, ὅτι αὐτὸ δὲν με διασκεδάζει πολὺ.
ΧΑΡ. Δὲν τὸ ἐξετάζω αὐτό' πρῶτον τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους. Ἐννοεῖς, ὅτι οἱ ἀρροτῆρες βόες εἶνε ὁ κυριώτερος παράγων καὶ τὸ πολυπληθέστερον στοιχεῖον.
ΒΟΥΑΝ. (Ἀποσφύγγεται ἠδυσχετημένη καὶ ἐπαίρεται μετ' ὀλίγον.) Καὶ ἐκεῖνο ποῦ σοῦ εἶπα θὰ γείνη;
ΧΑΡ. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἱκανοποιήσω εἰκοσι μὲ 23 μόνον ὑπουργεία; θέλεις νὰ παραβῶ τὸ Σύνταγμα;
ΒΟΥΑΝ. Ὡ, τί μεγάλο πρᾶγμα! Ὁ πρῶτός μου σύζυγος δὲν τὸ παρέβαινεν ἀρὰ γε κάθε στιγμὴν πρὸς χάριν μου;
ΧΑΡ. Μὴ τὸ εἶπες πλέον' εἶνε ἀδύνατον.
ΒΟΥΑΝ. Ἀδύνατον; Ἀχ! αὐτὸ δὲν μοὶ τὸ εἰλέγε ποτε ἐκεῖνος; αὐτὴ ἡ λέξις δὲν εὑρίσκειτο εἰς τὸ λεξικόν του.

ΧΑΡ. Φιλτάτη μου, μ' ἐνοχλεῖς...
ΒΟΥΑΝ. Σ' ἐνοχλῶ; α, ἔτσι; καὶ τοῦτο ἀκόμη, πολὺ καλῶ (ἀποσφύγγεται πεισιμαμένη παρὰ τὸ παράθυρον. Πίπτει αὐφῆς ἐν φόβῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος συνεπιπυγμένον περίξ μικροῦ πετραδίου. Ἡ **ΒΟΥΑΝ** κίπτουσα λαμβάνει αὐτὸ μετὰ προθυμίας καὶ τὸ κρύπτει εἰς τὸν κόλπον.)
ΧΑΡ. Τί τρέχει;
ΒΟΥΑΝ. Τίποτε' ἐξήγησε σὲ παρακαλῶ τὴν θεωρίαν τῶν ἀρροτῆρων βοῶν, διότι ἀρχίζει νὰ μ' ἐνδιαφέρει.

ΠΡΑΞΙΣ Δ΄.

(Εἰκὼν. Ἡ **ΒΟΥΑΝ** ὑπὸ δένδρον μηλέας ἴσταται ἐν τῇ στάσει τῆς πρωτοπλάστου **Εὔας**. Πέριξ τοῦ δένδρου περιτυλλίσσεται ὁ **ΓΑΥΚΥΤΑΤΟΣ** μεταμορφωμένος εἰς ὄφιν καὶ κρατῶν ἀπὸ τοῦ στόματος ἐπὶ χαρτοφυλάκια. Ἡ **ΒΟΥΑΝ** μειδιῶσα τείνει τὴν χεῖρα. Καταπετάσσεται ἡ ἀδελφαί.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς μακρᾶς ἀγορεύσεως, τὴν ὁποίαν ἔκαμε περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ δ κ. Σωτηρόπουλος, ἐπεισθημεν περὶ ἐνὸς μόνου πράγματος, ὅτι ὁ λήσταρχος **Λαφαζάνης** ἦτο ἐξαιρετός διδάσκαλος, ἀφοῦ κατώρθωνε νὰ ἐμπνέη εἰς τοὺς συγχρωτισθέντας μετ' αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας, ὡς ὁ κ. Σωτηρόπουλος, τὰς ἀρχάς του.

— Διατί ἡ ἀστυνομία ἐπιτρέπει τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ τὴν ἀλληλοσφαγὴν τῶν πολιτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς;
 — Διότι πρεσβεῖται τὰς ἀρχάς τοῦ ἐλευθέρου συναγωγισμοῦ.

Ἐρωτᾶται ὁ φίλος κ. Ρ. . . διατί ὁ Τρικοῦπης δὲν διορίζει πρέσβυν τὸν Βουλάντιον.

— Ἄς γράφει ὁ Βουλάντιος δύο ἄρθρα κακὰ εἰς τὴν Ὁραν καὶ νὰ ἰδῆς πῶς τὸν διορίζει ἀμέσως ὅσον γράφει καλὰ τοῦ χρειάζεται.

Ἐρωτᾶται ἡ Ἀστυνομία ἂν ἡ ὁδὸς Σταδίου ἀποτελῆ μέρος τῆς Ἀρτης, καὶ ἂν οἱ Ἀθηναῖοι εἶνε ὑποκαίμενοι νὰ πληρῶνσι γήμορον εἰς τὸν κ. Καραπάνον.

Τί νομίζετε, ὅτι ἔστειλεν ὁ Τρικοῦπης εἰς τὴν **Vente** ὑπὲρ τῆς φιλοπτόχου Ἐταιρίας;

Δέκα βουλευτὰς πλεονάζοντας, τοὺς ὁποίους ἔσπευσε παραχρῆμα ν' ἀγοράσῃ ὁ κ. Κουμουνοῦρος. Ἦλθεν εἰς δεκαπραγματεύσεις ν' ἀγοράσῃ ἕνα καὶ ὁ **Δηληγιάννης**, ἀλλὰ τὸν ἀπέτρεψε τὸ κόμμα του, διότι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ γένουν δεκατρεῖς.

Ὁ Πομπηῖος καὶ ὁ Νουνός του

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἐπάρχουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν δρασεραί τινες ὥραι.

Σ. Τσιβαρόπουλος.

Ἐπάρχουσιν ἐν τῷ βίῳ τῶν Ἑλλήνων πανηγυρικάι τινες ἰδέαι.

Ὁ αὐτός.

Ἄν δὲν ἀποθάνῃ τις δὲν ζῆ.

Στεφανίδης.

Ὅταν ὀμιλῶ, ὀμιλῶ πάντοτε πεπεισμένος.

Ζηρόπουλος.

Ἐγὼ δὲν ἐσυνείθισα νὰ κάμνω ψευτοπολέμους.

Δημητρακάκης.

Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι, ὅτι ἠρώτησα τί θὰ κάμῃ ὁ ὑπουργὸς τοὺς βασιλικούς ἐπιτρόπους, καὶ εἶπεν, ὅτι θὰ τοὺς ζύσῃ.

Ὁ αὐτός.

Τὸ σχέδιον ἐρριπτε τὴν ὁδὸν ἐπὶ βράχων.

Ὁ αὐτός.

Γνωρίζετε, κύριε ὑπουργέ, ὅτι αἱ χεῖρες αἱ ἀπαιτούμεναι εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων αὐξάνουσιν;

Ὁ αὐτός.

Ἐὰν ἡ βουλὴ δὲν πράξῃ ὅ τι τὸ ἔθνος ἐννοεῖ νὰ πράξῃ, ἂς ψάλωμεν τὸ ἄσμα ἁσμάτων τῆς λαϊμητόμου.

Λουζινας.

Ἐγὼ, κύριοι, καὶ ὡς ἐκ τῶν μελετῶν μου καὶ ὡς ἐκ τῶν καλῶν μου διαθέσεων εἶμαι αἰσιόδοξος.

Ρηγόπουλος.

Ἡ ἱστορία θὰ γράψῃ ποτὲ τὸ 1862 ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ αὐτός.

Ἐγὼ δὲν λατρεύω τὸ γράμμα τοῦ νόμου, λατρεύω τὴν οὐσίαν.

Ὁ αὐτός.

Εἶνε ἀντίφαις flagrans τοῦτο.

Ὁ αὐτός.

Ἡ τιμὴ εἶνε ὡς ὁ ἀρχάγγελος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἄδου.

Ὁ αὐτός.

Tête en es

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

«Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις διέταξε τὰς ἀρχὰς νὰ ἐκκενώσῃ πάντα τὰ διαφιλονικούμενα ὀρθοτικὰ σημεῖα πλὴν τῆς Ἀρτιλήφως».

**

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος

«Ὁ Κουμουνδοῦρος δὲν ἴσταται ἐνώπιον Ῥωμαίων, ἀλλ' οὐδ' ἐνώπιον Πυγμαίων».

**

Ἐκ τῆς ἐν τοῖς Ἡμερησίοις Νέοις ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ραυτῆρη:

Συμπολιτα Κύριε!

«Ἐἶμαι ἀπὸ τὸ ἴδιον χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ σεῖς· κατὰ γομαι ἐκ μητρὸς Πέτρον» ἐγεννήθην εἰς Πλάτανον καὶ ἔμαθον τὰ κοινὰ γράμματα εἰς Περίσταν καὶ τὰ χωράφιμα μας ἔχομεν εἰς Σέλφ».

**

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

«Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Καραϊσκάκη φέρομεν τὸ ἐξῆς συγκριτικὸν παράδειγμα. Τὸ ὄρος Ἄθως εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὡς ἐπίσημον καὶ ἱστορικώτατον, εἰς τε τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἀφαίρεσον τὸ περικκοσμοῦν τὴν κερὰ λίδα στοιχείον καὶ θεώρησον τὸ ὑπόλοιπον».

**

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου

«Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ἀρχεται ἡ ἐτοιμίασις 200 φορβάδων».

